

»Bodite torej popolni, kakor je popoln vaš nebeški Oče« (Mt 5,48)

Prvi župnik župnije Tržič – Bistrica, **gospod Viktor Zakrajšek**, je v župnijskem glasilu leta 1972 zapisal takole: »**Zakaj pa je dobila župnija ime po sv. Mariji Goretti, ko je ime te svetnice pri nas malo znano in tuje, me boste spraševali. Zakaj pa ne nosi imena kakšnega bolj znanega, bolj domačega svetnika? Naj podam kratko pojasnilo: Najkrajši odgovor bi bil, ker domačih sploh nimamo, oziroma v nebesih jih že imamo, a ne znamo se pobrigati, da bi jih tudi uradno tu na zemlji imeli. Saj so znana imena škofov Barage, Slomška in Gnidovca, misijonarja Knobleharja in še marsikatero ime bi se našlo, a mi premalo zaupamo sami vase in naša vera ni trdna, zato jih pa tudi za svetnike ne znamo izmoliti in se jim ne priporočiti. Ko torej domačega ni, sem pri iskanju obstal ob sv. Mariji Goretti in sicer iz sledečih razlogov...**« Na novih glavnih cerkvenih vratih v župnijsko kapelo sv. Marije Goretti so podobe prvega slovenskega blaženega škofa Antona Martina Slomška ter božjih služabnikov profesorja Antona Strleta, škofa Antona Vovka in škofa Janeza Franciška Gnidovca. Dani so nam za zgled, kako herojsko živeti tri božje kreposti (vero, upanje in ljubezen). Ti moške so tudi naši priprošnjiki pri Bogu, radi se jim priporočajmo. Te moške smo izbrali zato, ker so povezani z vabilom prvega župnika, g. Viktorja Zakrajška, v župnijskem pismu leta 1972 oz. ker so se v nekem trenutku v preteklosti prekrižale poti teh božjih mož in župnije Tržič – Bistrica ali pa božjih mož z župniki, ki so bili postavljeni, da služijo župniji Tržič - Bistrica.

»**Sodba pa je v tem, da je prišla luč na svet in so ljudje bolj ljubili temo kakor luč, kajti njihova dela so bila hudobna**« (Jn 3,19). Nova vrata so iz svetlega lesa (jesen), ker predstavljajo uresničitev tega svetopisemskega citata. Bog prihaja v naš greh, da nas osvobaja. Vse, kar je v kapeli horizontalno, je rjave barve. To smo mi, ki smo grešni, slabotni. Nova vrata so vertikalna. V kapeli prihaja do srečanja med svetim Bogom in grešnim človekom.

Častitljivi Božji služabnik Janez Frančišek Gnidovec

Janez Gnidovec se je rodil 23. septembra 1873 v Velikem Lipovcu v župniji Ajdovec. Bil je tretji otrok očeta Jožefa in matere Jožefe, rojene Pust. Že v domači družini je dobil zgled žive vere. Prvi razred ljudske šole je obiskoval v domačem Ajdovcu, nadaljeval pa jo je v Novem mestu, kjer je od leta 1884 do 1892 obiskoval še frančiškansko gimnazijo. Bil je zelo nadarjen za jezike, **odlikovala pa ga je tudi trdna volja: kar je hotel doseči, je tudi dosegel.** Že kot gimnazijec je bil **znan kot molivec pred Najsvetejšim.** Že takrat se je pokazala **značilna poteza njegove osebnosti, da je bil strog do sebe, a blag in človeško topel do svojih bližnjih.**

Po maturi je brez oklevanja vstopil v ljubljansko bogoslovje. V mašnika je bil posvečen 23. julija 1896. Tri leta je bil kaplan v Idriji in zatem dve leti v Vipavi. V Idriji se je srečal s socialno bedo rudarjev in je pomagal, kjer je mogel. **Gojil je nesebično ljubezen do bolnikov in na vseh svojih dušnopastirskih postojankah skrbel za duhovni dvig župljanov.**

Škof Anton Bonaventura Jeglič ga je poslal študirat na Dunaj, ker je potreboval izobražene profesorje za nastajajočo gimnazijo v Šentvidu nad Ljubljano. Na Dunaju je leta 1904 diplomiral iz klasičnega jezikoslovja in doktoriral iz filozofije.

Ob odprtju Škofovih zavodov v Šentvidu nad Ljubljano, jeseni leta 1905, je bil dr. Janez Gnidovec imenovan za njenega ravnatelja. Bil je uspešen profesor, mentor dijakom in odločen ravnatelj. V vihri prve svetovne vojne in vojaške zasedbe gimnazije mu je uspelo obdržati reden pouk. Med vojaki ranjenci, ki so bili nastanjeni v poslopju, se je naučil romunščine in madžarščine.

Leta 1919 je odstopil kot ravnatelj in s škofovim dovoljenjem vstopil v Misijonsko družbo lazaristov. **Pri Lazaristih je videl uresničitev karitativnega dela in duhovne poglobitve.** Imenovan je bil za ravnatelja semenišča v Grobljah. Papež Pij XI. ga je 29. oktobra 1924 imenoval za škofa v Skopju (sprva sedež v Prizrenu), kjer je bil škofijski sedež že štiri

leta prazen. Škofovsko posvečenje je prejel 30. novembra 1924 v cerkvi Srca Jezusovega na Taboru v Ljubljani. **Za škofovsko geslo si je izbral besede apostola Pavla: »Vsem sem postal vse«, za svojega vzornika pa svetega Frančiška Saleškega, zato se je poslej vedno podpisoval »Janez Frančišek«.**

Njegov škofovski položaj je bil zelo izpostavljen. Nagovoril je Albance v njihovem jeziku, kar Beogradu ni bilo prav. V socialnem in dušno-pastirskem delu je bil kot škof vedno med dvema ognjema med pritiski oblasti v Beogradu in propagando Albanskih voditeljev.

Stanje v škofiji je v težkih razmerah uspel prenoviti s svojim oznanjevanjem, obiski župnij in družin, s pastirskimi pismi in gradnjami cerkva. Največ pa je storil z apostolsko gorečnostjo, osebnim pričevanjem, ponižnostjo, skromnostjo, zatajevanjem, uboštvo, predvsem pa z molitvijo in češčenjem Jezusa v Najsvetejšem zakramentu. Posebnost škofa Janeza Frančiška Gnidovca je bila njegova preprostost. Naporu mu niso bili odveč, pri čemer ga je vodila gorečnost za duše. Življenje mu je bilo služenje Bogu. Močna je bila tudi njegova izkušnja temne noči vere in trpljenja.

V Skopju je zgradil zavetišče za najbolj zapuščene otroke. **Makedonci, pravoslavni in muslimani so ob opazovanju Gnidovčeve ljubezni do revežev in njegove pobožnosti že takrat govorili, da je njegovo življenje svetniško. Bil je blizu oddaljenim in ubogim in je tako živel edinstvo s pravoslavni in muslimani.**

Težke razmere in različni pritiski so napadali njegove moči. Tako je na praznik Svetih Treh kraljev 1939 prišel v sanatorij Leonišče na Zaloški cesti v Ljubljano. Tam je umrl 3. februarja 1939 in bil 6. februarja pokopan pri Sv. Križu na ljubljanskih Žalah

med sobrati lazaristi. **(Povzeto po Letopisu škofije Novo mesto (2011))**

Pričevanje sv. matere Terezije o škofu Gnidovcu: Naš škof Gnidovec je bil svetnik. Vsi smo ga klicali s tem imenom. Bil je pravi duhovnik po Jezusovem Srcu; blagega in ponižnega srca. Ko sem odhajala v misijone,

je zame maševal, obhajal me je, me blagoslovil in rekel: 'V misijone greste. Dajte Jezusu vse, samo Zanj živite, bodite samo Njegova, samo Njega ljubite, samo Zanj se žrtvujte. Naj vam bo Jezus vse v vašem življenju'. Prepričana sem, da prosi zame in da imam v njem pri Jezusu zaščitnika. (**Mati Terezija MC, Rim, 22. avgusta 1974**)

Škof Gnidovec je z župnijo Tržič - Bistrica povezan preko župnika **Viktorja Zakrajška**. G. Viktor je bil nekaj časa **duhovnik v škofiji, ki jo je vodil božji služabnik Janez Frančišek Gnidovec**. V arhivu župnije Tržič – Bistrica so **ohranjena pisma božjega služabnika župniku Viktorju: »Veličastnemu gospodu Zakrajšku Viktorju, kapelanu v Tržiču. Ker ste se dobrohotno odločili za duhovno pastvo (služenje) v skopljanski škofiji, Vas s tem pismom pošiljam kot kapelana (duhovnega pomočnika) v Kosovsko Mitrovico. Službo izvolite nastopiti na praznik Vnebovzetja Matere Božje. V Skopju, 10. avgusta 1934. + Ivan Franjo Gnidovec, škof skopljanski«**.

Molitev za beatifikacijo: Gospod Bog, Tvoj služabnik Janez Frančišek Gnidovec se je iz ljubezni do Tebe nesebično ves žrtvoval za uboge. Poveljaj ga s čudeži, da mu bo Cerkev dodelila čast oltarja in nam bo močnejše zasvetil njegov zgled. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Nekaj Gnidovčevih misli

DELO: »Delajte radi, ker je delo dolžnost in spoštujte trpljenje pri delu. Delajte tako, da boste zvečer utrujeni in si boste želeli počitka. Tako boste posnemali Jezusovo trpljenje. A prosim vas, ne delajte kot stroji... Delajte z duhom vere.«

MOLITEV ZA DRUGE: »Ne preslišite glasu tistih, ki vas prosijo za molitev. Vedite, da vas potrebujejo, do so zelo potrebni Božje pomoči, ki se izprosi samo z molitvijo. Spolnajte svoje dolžnosti. Bodite zvesti.«

ODNOS DO DELA: »Opravljaj službo marljivo, potrpežljivo, z veselim srcem in dobrim namenom, da razveseljuješ Boga. Svoja dela začni s ponižno molitvijo, z molitvijo jih tudi nadaljuj in končaj.«

ODNOS DO LJUDI: »Bodi ljubezniv do vsakega človeka, stori dobro vsakemu. Nikoli ne vračaj hudega za hudo. V odnosih do ljudi bodi vedno plemenit. Pazi, da vedoma nikogar ne razžališ. Prizadevaj si, da boš v ljubezni v vsem posnemal Jezusa, ki je pot, resnica in življenje.«